

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและการอภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาความรู้และการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาพยาบาลชั้นปีที่ 2, 3, 4 คณะพยาบาลศาสตร์แมคคอร์มิค มหาวิทยาลัยพายัพ จำนวน 197 คน ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบคำบรรยาย ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 2 ความรู้เรื่องการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามเพศ อายุ ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา การได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ (n = 197)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	5	2.5
หญิง	192	97.5
อายุ		
19 ปี	7	3.6
20 ปี	48	24.4
21 ปี	68	34.5
22 ปี	53	26.5
23 ปี	17	8.6
24 ปี	4	2.0
พิสัย = 19 – 24 ปี , \bar{x} = 21.2 ปี , S.D.= 1.1		
ระดับชั้นปีที่กำลังศึกษา		
ชั้นปีที่ 2	63	32.0
ชั้นปีที่ 3	68	34.5
ชั้นปีที่ 4	66	33.5
การได้รับความรู้เกี่ยวกับการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจนอกเหนือจากการเรียน/ปฏิบัติ		
เคย	183	92.9
ไม่เคย	14	7.1

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งที่ได้รับความรู้นอกเหนือจากการเรียนฝึก/ปฏิบัติ *		
หนังสือ/วารสาร	153	77.7
โทรทัศน์	147	74.6
งานวิชาการของคณะพยาบาล วิทยา	126	64.0
อื่นๆ ได้แก่ อินเทอร์เน็ต	33	16.8

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 1 กลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิง ร้อยละ 97.5 กลุ่มตัวอย่างมีอายุระหว่าง 19 - 24 ปี อายุเฉลี่ย 21.2 ปี ศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 2, 3, 4 คิดเป็นร้อยละ 32, 34.5 และ 33.5 ตามลำดับเคยได้รับความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจคิดเป็นร้อยละ 92.9 นอกเหนือจากการเรียนหรือการฝึกปฏิบัติกลุ่มตัวอย่างเคยได้รับความรู้จากหนังสือ/วารสาร โทรทัศน์ และงานวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์คิดเป็นร้อยละ 77.7, 74.6 และ 64 ตามลำดับ

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ (n = 197)

การดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ	จำนวน	ร้อยละ
ใน 1 ปีที่ผ่านมาเคยดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ		
ไม่เคย	33	16.8
เคย	164	83.2
จำนวนผู้ป่วยที่เคยดูแล		
1 – 5 คน	72	36.5
6 – 10 คน	38	19.3
มากกว่า 10 คน	54	27.4
ผู้ป่วยที่เคยดูแลป่วยด้วยโรค *		
ปอดอักเสบ	101	51.3
ติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบน	93	47.2
วัณโรคปอด	79	40.1
ไข้หวัด	39	19.8
ไข้หวัดใหญ่	26	13.2
ไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่	14	7.1
อีสุกอีใส	1	0.5
ลักษณะของการดูแล *		
ดูแลผู้ป่วยขณะฝึกปฏิบัติงาน	162	82.2
ดูแลบุคคลภายในครอบครัว	42	21.3
ดูแลเพื่อน	33	16.8
รับงานดูแลผู้ป่วยตามโรงพยาบาลหรือศูนย์ พยาบาล	1	0.5

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 2 ใน 1 ปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 83.2 เคยดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ เคยดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ จำนวน 1 - 5 คน, 6 - 10 คนและมากกว่า 10 คน คิดเป็นร้อยละ 36.5, 19.3 และ 27.4 ตามลำดับ กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 51.3, 47.2 และ 40.1 เคยดูแลผู้ป่วยด้วยโรคปอดอักเสบ โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบนและวัณโรคปอด ตามลำดับ ร้อยละ 82.2 ดูแลผู้ป่วยขณะฝึกปฏิบัติงาน ร้อยละ 21.3 ดูแลบุคคลภายในครอบครัว และร้อยละ 16.8 ดูแลเพื่อน

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามการป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจใน 1 ปีที่ผ่านมา (n = 197)

การป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ	จำนวน	ร้อยละ
การป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ		
ไม่เคย	153	77.7
เคย	44	22.3
จำนวนครั้งที่ป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ		
1 ครั้ง	26	13.2
2 ครั้ง	17	8.6
3 ครั้ง	1	0.5
โรคที่ป่วย *		
โรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบน	27	13.7
โรคไข้หวัด	26	13.2
โรคไข้หวัดใหญ่	9	4.6
โรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่	1	0.5

หมายเหตุ * ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

จากตารางที่ 3 ใน 1 ปีที่ผ่านมา กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 22.3 เคยป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจ กลุ่มตัวอย่างเคยป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจครั้งและ 2 ครั้งคิดเป็นร้อยละ 13.2 และ 8.6 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด กลุ่มตัวอย่างป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบนมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 10.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

ส่วนที่ 2 ความรู้เรื่องการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับความรู้เรื่องป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ (n = 197)

ระดับความรู้	จำนวน	ร้อยละ
มาก (14 – 20)	17	8.6
ปานกลาง (7 – 13)	172	87.3
น้อย (0 – 6)	8	4.1

พิสัย = 4 – 18 คะแนน, \bar{x} = 10.7 คะแนน, S.D. = 2.5

จากตารางที่ 4 กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 87.3 มีความรู้เรื่องการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 8.6 และร้อยละ 4.1 มีความรู้อยู่ในระดับมากและน้อย ตามลำดับ

ส่วนที่ 3 การปฏิบัติในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามการปฏิบัติในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ (n = 197)

กิจกรรม	ปฏิบัติทุกครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
1. ล้างมือด้วยน้ำและสบู่ก่อนและหลังให้การดูแลผู้ป่วย ทุกครั้ง	186(94.4)	11(5.6)	0(0)
2. ล้างมือด้วยสบู่ผสมน้ำยาทำลายเชื้อเมื่อสัมผัสสารคัด หลั่งจากร่างกายผู้ป่วย	170(86.3)	27(13.7)	0(0)
3. สวมถุงมือเมื่อสัมผัสอุปกรณ์ที่แปดเปื้อนสารคัดหลั่ง จากระบบทางเดินหายใจของผู้ป่วย	183(92.9)	14(7.1)	0(0)
4. สวมผ้าปิดจมูกและปากชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้งเมื่อให้ การดูแลผู้ป่วยด้วยโรคที่แพร่กระจายเชื้อทางฝอย ละอองน้ำมูกน้ำลาย	168(85.3)	29(14.7)	0(0)
5. สวมผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 เมื่อให้การดูแล ผู้ป่วยด้วยโรคที่แพร่กระจายเชื้อทางอากาศ	85(43.1)	64(32.5)	48(24.4)
6. สวมผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 เมื่อดูแล ผู้ป่วยด้วยโรคที่แพร่กระจายเชื้อทางอากาศ	85(43.1)	62(31.5)	50(25.4)
7. ทดสอบความกระชับของการสวมผ้าปิดจมูกและ ปากชนิด N95	92(46.7)	55(27.9)	50(25.4)
8. ล้างมือหลังถอดอุปกรณ์ป้องกันระบบทางเดินหายใจ	176(89.3)	21(10.7)	0(0)
9. สวมเสื้อคลุมเมื่อทำหัตถการที่อาจเกิดการกระเด็น ของเสมหะน้ำมูกน้ำลายของผู้ป่วย	109(55.3)	71(36)	17(8.6)
10. สวมแว่นป้องกันตาเมื่อมีการดูแลผู้ป่วยด้วย โรคที่แพร่กระจายโดยฝอยละอองน้ำมูกน้ำลาย	83(42.1)	56(28.4)	58(29.4)

ตารางที่ 5 (ต่อ)

กิจกรรม	ปฏิบัติทุกครั้ง	ปฏิบัติบางครั้ง	ไม่ปฏิบัติ
	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)	จำนวน (ร้อยละ)
11. เมื่อมีสารคัดหลั่งจากระบบทางเดินหายใจของ ผู้ป่วยประอะเปื้อนพื้น ทำความสะอาดเช็ดสารคัด หลั่งออกแล้วเช็ดตามด้วยแอลกอฮอล์หรือ โซเดียมไฮโปคลอไรท์	142(72.1)	50(25.4)	5(2.5)
12. แนะนำให้ผู้ป่วยสวมผ้าปิดจมูกและปากชนิดใช้ ครั้งเดียวทิ้งเมื่อเคลื่อนย้ายผู้ป่วย	148(75.1)	49(24.9)	0(0)
13. แนะนำให้ผู้ป่วยปิดจมูกและปากด้วยกระดาษ ทิชชูทุกครั้งเมื่อไอจาม	148(75.1)	49(24.9)	0(0)
14. แนะนำให้ผู้ป่วยทิ้งกระดาษทิชชูที่ปนเปื้อนเสมหะ น้ำมูกน้ำลายลงในถังขยะติดเชื้อ	170(86.3)	27(13.7)	0(0)
15. แนะนำให้ผู้ป่วยบ้วนเสมหะในภาชนะที่มีฝาปิด มิดชิดและทิ้งในถังขยะติดเชื้อ	162(82.2)	35(17.8)	0(0)

จากตารางที่ 5 กิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 90 มีการปฏิบัติทุกครั้งที่ทำให้การดูแล
ผู้ป่วย คือ การล้างมือด้วยน้ำและสบู่ก่อนและหลังให้การดูแลผู้ป่วยทุกครั้ง (ร้อยละ 94.4) รองลงมา
คือ การสวมถุงมือเมื่อสัมผัสอุปกรณ์ที่ใช้แปดเปื้อนสารคัดหลั่งจากระบบทางเดินหายใจของผู้ป่วย
(ร้อยละ 92.2) กิจกรรมที่มีการปฏิบัติทุกครั้งรองลงมาคือ ล้างมือหลังถอดอุปกรณ์ป้องกันระบบ
ทางเดินหายใจ (ร้อยละ 89.3) ล้างมือด้วยสบู่ผสมน้ำยาทำลายเชื้อเมื่อสัมผัสสารคัดหลั่งจากร่างกาย
ผู้ป่วย (ร้อยละ 86.3) ส่วนกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างไม่ปฏิบัติขณะให้การดูแลผู้ป่วยมากที่สุด คือ สวม
แว่นป้องกันตาเมื่อมีการดูแลผู้ป่วยด้วยโรคที่แพร่กระจายโดยฝอยละอองน้ำมูกน้ำลาย ร้อยละ
29.4 รองลงมา คือ การสวมผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 เมื่อดูแลผู้ป่วยด้วยโรคที่
แพร่กระจายเชื้อทางอากาศและทดสอบความกระชับของการสวมผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 คิด
เป็นร้อยละ 25.4

การอภิปรายผล

การศึกษาความรู้และการปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ ผลการศึกษาสามารถแยกอภิปรายตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาได้ดังต่อไปนี้

1. ระดับความรู้เรื่องการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ

ผลการศึกษาพบว่า ในภาพรวมกลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 87.3 ระดับมากร้อยละ 8.6 และระดับน้อยร้อยละ 4.1 (ตารางที่ 4) ในหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิตของคณะพยาบาลศาสตรบัณฑิตกลุ่มตัวอย่างจะได้รับความรู้เกี่ยวกับการแยกผู้ป่วยขณะศึกษาในชั้นปีที่ 2 โดยใช้เวลาในการเรียนเพียง 2 ชั่วโมง (เอกสารประกอบการสอนภาควิชาการพยาบาลพื้นฐาน, 2552) กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 77.7 ได้รับความรู้เพิ่มเติมนอกเหนือจากการเรียนจากหนังสือ ร้อยละ 74.6 ได้รับจากคู่มือทบทวนและร้อยละ 64.0 ได้รับความรู้จากการเข้าร่วมงานวิชาการของคณะพยาบาลศาสตร์ (ตารางที่ 1) ซึ่งความรู้ที่ได้รับจากแหล่งต่างๆเหล่านี้อาจมีส่วนช่วยให้กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เพิ่มขึ้นแต่อาจไม่เพียงพอที่จะนำไปใช้เมื่อปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยก่อนกลุ่มตัวอย่างฝึกปฏิบัติงานจึงควรมีการฟื้นฟูความรู้แก่กลุ่มตัวอย่างทุกชั้นปี เพื่อให้กลุ่มตัวอย่างสามารถฝึกปฏิบัติงานได้อย่างปลอดภัย

เมื่อพิจารณาความรู้ของกลุ่มตัวอย่างในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจในแต่ละกิจกรรมหลัก ซึ่งประกอบด้วย ความรู้เกี่ยวกับการทำความสะอาดมือ การสวมอุปกรณ์ป้องกัน การป้องกันการแพร่กระจายเชื้อทางอากาศและทางฟอยละอองน้ำมูกน้ำลาย วิธีการแพร่กระจายเชื้อโรคต่างๆรวมทั้งการเคลื่อนย้ายผู้ป่วยด้วยโรคที่แพร่กระจายเชื้อทางอากาศ

ความรู้เกี่ยวกับการทำความสะอาดมือ ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 89.3 มีความรู้ถูกต้องว่าควรล้างมือในกรณีใดบ้าง แต่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 18.8 และ 29.9 เท่านั้นที่มีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการทำความสะอาดมือและการล้างมือด้วยน้ำยาทำลายเชื้อ (ภาคผนวก ก ตาราง ก 1) การทำความสะอาดมือเป็นมาตรการสำคัญในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ โดยเฉพาะเมื่อสัมผัสสารคัดหลั่ง สิ่งที่ออกมาจากร่างกายผู้ป่วย การขาดความรู้ที่ถูกต้องอาจส่งผลให้ได้รับเชื้อจากการปฏิบัติงานทำให้เกิดการเจ็บป่วยได้หรืออาจนำเชื้อสู่ผู้ป่วยรายอื่นๆที่อยู่ในหอผู้ป่วยเดียวกันทำให้ผู้ป่วยเกิดการติดเชื้อในโรงพยาบาล

ความรู้เกี่ยวกับการสวมอุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคล ผลการศึกษาพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 86.8 มีความรู้เกี่ยวกับข้อควรระวังในการใช้ผ้าปิดจมูกและปากชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง ร้อยละ 85.3 มี

ความรู้เกี่ยวกับการสวมผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 ร้อยละ 80.7 มีความรู้ถูกต้องว่าควรสวมผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 เมื่อให้การดูแลผู้ป่วยด้วยโรคใด แต่กลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 41.1 ที่มีความรู้ถูกต้องในการเลือกใช้ผ้าปิดจมูกและปากชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้งและร้อยละ 6.6 ที่มีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับการใช้ผ้าปิดจมูกและปากชนิดใช้ครั้งเดียวทิ้ง (ภาคผนวก ก ตาราง ก1) อุปกรณ์ป้องกันส่วนบุคคลจะช่วยป้องกันมิให้กลุ่มตัวอย่างได้รับเชื้อจากผู้ป่วยขณะฝึกปฏิบัติงาน กลุ่มตัวอย่างจำเป็นต้องมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเลือกใช้อุปกรณ์ป้องกันแต่ละประเภท วัฏจักรในการสวมและการถอดอุปกรณ์ ผลการศึกษานี้แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างจำนวนมากยังขาดความรู้เกี่ยวกับการใช้อุปกรณ์ป้องกันระบบทางเดินหายใจ ซึ่งทำให้กลุ่มตัวอย่างมีความเสี่ยงต่อการได้รับเชื้อจากผู้ป่วยที่ติดเชื้อหรือป่วยเป็น โรคติดเชื้อที่ระบบทางเดินหายใจ

ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อ ผลการศึกษพบว่ากลุ่มตัวอย่างร้อยละ 72.1 มีความรู้เกี่ยวกับความแตกต่างของวิธีการแพร่กระจายเชื้อทางอากาศและการแพร่กระจายเชื้อโดยฝอยละอองน้ำมูกน้ำลาย ร้อยละ 71.6 และ 62.4 มีความรู้เกี่ยวกับโรคที่แพร่กระจายทางอากาศและการแพร่กระจายโดยฝอยละอองน้ำมูกน้ำลาย แต่มีกลุ่มตัวอย่างเพียงร้อยละ 23.9 และร้อยละ 13.7 ที่มีความรู้ถูกต้องเกี่ยวกับการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อทางอากาศและการแพร่กระจายโดยฝอยละอองน้ำมูกน้ำลาย ร้อยละ 11.9 เท่านั้นที่ทราบวิธีการแพร่กระจายโรคไข้หวัดใหญ่ (ภาคผนวก ก ตาราง ก1) กลุ่มตัวอย่างจำเป็นต้องมีความรู้ที่ถูกต้องเกี่ยวกับวิธีการแพร่กระจายของโรคต่างๆ เพื่อให้สามารถเลือกวิธีการปฏิบัติในการป้องกันโรคได้อย่างถูกต้อง

2. การปฏิบัติของนักศึกษาพยาบาลในการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อระบบทางเดินหายใจ

ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 94.4 มีการปฏิบัติในการทำความสะอาดมือทุกครั้งก่อนและหลังให้การดูแลผู้ป่วย ร้อยละ 86.3 ล้างมือด้วยสบู่ผสมน้ำยาทำลายเชื้อเมื่อสัมผัสสารคัดหลั่งทุกครั้ง (ตารางที่ 5) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างร้อยละ 89.3 มีความรู้ว่าการล้างมือในกรณีใดบ้าง (ภาคผนวก ตาราง ก1) การทำความสะอาดมือมีความสำคัญซึ่งเป็นวิธีที่สามารถป้องกันการแพร่กระจายเชื้อโรคที่ดีที่สุด จึงควรมีการส่งเสริมการทำความสะอาดมือแก่กลุ่มตัวอย่างขณะขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย

กลุ่มตัวอย่างสวมแว่นป้องกันตาทุกครั้งเมื่อมีการดูแลผู้ป่วย ร้อยละ 42.1 สวมผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 เมื่อดูแลผู้ป่วยให้ผู้ป่วยด้วยโรคที่แพร่กระจายเชื้อทางอากาศและทดสอบความกระชับของการสวมผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 ทุกครั้ง ร้อยละ 43.1 และร้อยละ 46.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 5) จากข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างถึงเหตุผลที่ไม่ปฏิบัติทุกครั้ง กลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่าอุปกรณ์ไม่เพียงพอและผ้าปิดจมูกและปากชนิด N95 ไม่มี

ให้ใช้สอดคล้องกับการศึกษาของ วิลาวณิชย์ พิเชียรเสถียร (2537) ได้กล่าวถึงสาเหตุและปัญหาที่ทำให้พยาบาลไม่ปฏิบัติตามหลักการป้องกันการติดเชื้อจากการให้บริการทางการแพทย์ว่า อุปกรณ์มีจำนวนไม่เพียงพอหรือมีขนาดไม่เหมาะสมกับผู้ใช้เช่น แวนป้องกันตามีเพียง 1 อัน และการศึกษาของลัดดาพร ตันรัตนกุล (2548) ศึกษาการปฏิบัติตามหลักการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อแบบมาตรฐานของบุคลากรวิสัญญีโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า วิสัญญีแพทย์และวิสัญญีพยาบาลไม่สวมแวนป้องกันตาขณะปฏิบัติกิจกรรม สาเหตุที่ไม่ปฏิบัติตามหลักการป้องกันการแพร่กระจายเชื้อแบบมาตรฐานเนื่องจากความเร่งรีบในการทำหัตถการ อุปกรณ์ป้องกันไม่เพียงพอ สวมอุปกรณ์ป้องกันแล้วทำให้รู้สึกปฏิบัติงานไม่สะดวกและบางคนคิดว่าไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตาม ซึ่งถือว่าเป็นปัญหาที่สำคัญเพราะกลุ่มตัวอย่างมีโอกาสเสี่ยงต่อการรับและแพร่กระจายเชื้อโดยเฉพาะในยุคที่มีโรคอุบัติใหม่เกิดขึ้น จากการศึกษาพบว่า ใน 1 ปีที่ผ่านมาในกลุ่มตัวอย่างป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบนมากที่สุดจำนวน 27 คนคิดเป็นร้อยละ 13.7 ของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด รองลงมาคือ โรคไข้หวัด โรคไข้หวัดใหญ่และโรคไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ คิดเป็นร้อยละ 13.2, 4.6 และ 0.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 3) และกลุ่มตัวอย่างให้ข้อมูลว่าเคยให้การดูแลผู้ป่วยด้วยโรคติดเชื้อระบบทางเดินหายใจส่วนบนร้อยละ 47.2 ไข้หวัด ไข้หวัดใหญ่และไข้หวัดใหญ่สายพันธุ์ใหม่ คิดเป็นร้อยละ 19.8, 13.2 และ 7.1 ตามลำดับ (ตารางที่ 2) ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ป่วยอาจได้รับเชื้อขณะปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วย จึงจำเป็นต้องมีการให้การสนับสนุนอุปกรณ์ป้องกันระบบทางเดินหายใจและมีการสอนและเน้นย้ำให้มีการสวมและถอดอุปกรณ์ป้องกันระบบทางเดินหายใจอย่างถูกต้อง มีการควบคุมกำกับให้มีการใช้อุปกรณ์ป้องกันขณะที่กลุ่มตัวอย่างขึ้นฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยอย่างถูกต้อง